

riets tid er en sådan opspaltning, subsortering vel en smal sag.

Iøvrigt hvis man vil knytte økonomiberegninger til regnskabet kunne man passende spekulere over, hvor meget det kan betale sig at ofre på sit regnskab som informationskilde i forhold til de oplysninger man kan få ud af det, herunder hvilke besparelser en programmering af produktionen kan give ved at investere et vist beløb i et regnskab, der kan stille de oplysninger til rådighed, man har brug for til sådanne beregninger.

Erik Johnsen.

Håndbog i regnskabsvæsen, redigeret af Palle Hansen. 1065 s., Branner og Korch.

Håndbogen er i overvejende grad et genoptryk af den første udgave, som kom i 1952. Der er foretaget mindre rettelser i enkelte kapitler, og lønsomhedskontrolten har givet anledning til det eneste nye afsnit i bogen (kap. 27). Kapitlerne om materialer, afskrivninger og de indirekte omkostninger og deres fordeling (kap. 23, 25 og 26) er delvis omarbejdede, hvorved deres indhold er forbedret og har fået en mere hensigtsmæssig systematisk form. Bogens sidste kapitler om de tekniske hjælpemidler er suppleret med afsnit om den nyeste tekniske udvikling.

Umiddelbart ville man nok have forventet, at den nye udgave af håndbogen var blevet underkastet en større revision. Kun 3-4 af de ialt 32 kapitler er reviderede i væsentligt omfang. Trods alt er der i de forgangne 6 år kommet en del nye synspunkter frem i litteraturen om f. eks. kalkulation, budget og standardregnskaber, som kunne inspirere til revision af en større del af kapitlerne, selv om de skal bibeholde deres håndbogsmæssige karakter.

Man bemærker iøvrigt også, at kapitlet om årsoverskuddets beregning, som er skrevet af Palle Hansen, er holdt uændret. Og dette på trods af de artikler,

Palle Hansen selv har skrevet om emnet i Erhvervsøkonomisk Tidsskrift og Revision og Regnskabsvæsen, samt hans indlæg i diskussionen på regnskabskongressen i Amsterdam sidste år.

Imidlertid bør man betænke, at håndbogen er „skrevet af praktikere for praktikere“, som der står på bogens omslag, og det kan da heller ikke være meningen, at bogen skal indeholde noget bidrag til den mere teoretiske diskussion. Ud fra dette synspunkt er det utvivlsomt rigtigt, at kapitlet om årsoverskuddets beregning holdes uændret i håndbogen.

Håndbogen har en opgave, nemlig at være opslagsbog, indeholde konkrete oplysninger og give praktikerne en indføring i de emner, han har brug for, og på en måde han kan forstå. Denne væsentlige opgave synes jeg håndbogen fuldt ud opfylder.

Vagn Madsen.

Edmund Whittaker: Economic Analysis. 460 s. \$6.50. John Wiley and Sons, Inc., 1956.

Dette er vist hvad man ville kalde en faren mands tale. Principielt henvender sådan tale sig til de grønne i ånden, og det er da også tilfældet her. Dette er en lærebog for undergraduates ved amerikanske colleges.

Dette bør dog ikke afskrække nogen fra at stifte bekendtskab med bogen. Hvis man vil placere den i relation til lignende fremstillinger, må det blive noget i retning af Schneiders bind 2 og Zeuthens Economic Theory and Method. Den indeholder ganske simpelt en lang række fundamentale økonomiske problemstillinger og modeller fremstillet i et forbilledligt klart sprog, og vil som sådan egne sig for folk der før eksamen ønsker et overblik over, hvad de burde have lært i de sidste tre år.

Bogen er inddelt i to hovedafsnit, hvor det første er kaldt principper og metoder